

Faces, Places, Spaces: virtualna izložba koju morate pogledati

Sukladno prilikama u kojima živimo, putem servisa Zoom predstavljena je izložba Faces, Places, Spaces - autorski projekt PRiredba studija i fotografa Ivana Pavliša (poznatijeg kao John Pavlish) koja je nastala beskontaktno putem video poziva. Cijelu izložbu možete od danas pogledati na web stranicama agencije Priredba: www.priredba.hr

Fotograf John Pavlish iskoristio je mobilni uređaj glumica kao sredstvo kako bi svojim foto aparatom uspio zabilježiti sliku na svom računalu. Autor je kompozicijski u svaku fotografiju uklopio i dio zaslona svoga računala te tako upotpunio proces nastajanja svake fotografije, smještajući fotografiju glumice u okvir medija komunikacije. Kroz jedanaest intimnih crno-bijelih fotografija, ispričana je osobna priča svake od njih čiji je pokretač bila čista emocija i težak period kroz koji svi prolazimo. Glumice Iva Mihalić, Nataša Janjić Medančić, Ivana Roščić, Bojana Gregorić Vejzović, Jelena Veljača, Leona Paraminski, Petra Kurtela, Tena Nemet Brankov, Tara Thaller, Judita Franković Brdar i Lana Barić pozirale su poznatome fotografu u intimi vlastitoga doma.

Na predstavljanju autor je, u razgovoru s moderatoricom događaja Vlatkom Kolarović, istaknuo kako je ovaj period za njega bio jako produktivan te da se zbog više slobodnog vremena mogao baviti vlastitim projektima. Nadodao je da do realizacije projekta možda nikada ne bi niti došlo da se nismo našli u ovakvim uvjetima.

Uz predstavnik medija, predstavljanju izložbe nazočilo je i svih 11 autorovih muza koje su podijelile svoje impresije sa snimanja, osjećaje vezane za situaciju u kojoj smo se svi pronašli, ali i brojne anegdote koje su u pravilu prethodile svakoj od fotografija. Fotograf je još jednom napomenuo kako mu je ovo bio jedan od najizazovnijih i najtežih projekata na kojima je radio jer, osim lica koja su ga čekala s druge strane, ostali aspekti snimanja bili su totalna nepoznanica. Spore internet veze i loše kvalitete kamera samo su neki od izazova s kojima se susreo. Unatoč preprekama Ivan nije skrivao sreću i zadovoljstvo finalnim fotografijama koju su snažne i gotovo opipljive.

Ovaj autorski projekt agencije PRiredba i vrsnog portretista Ivana Pavliša dokaz je kako su u ovim izazovnim vremenima jedino kreativnost i emocija ono što nam nitko ne može oduzeti i da najveće krize i poteškoće rađaju neke od najboljih ideja. Cijelu

izložbu možete pogledati na web stranicama agencije Priredba: www.priredba.hr

Vlatka Kolarović, urednica na HRT-u o izložbi:

Stigli smo u dugo najavljivanu Augeovu "eru supermoderniteta" u kojoj on razvija i svoj slavni pojam "ne-mjesta" (gradske petlje, hotelske sobe, benzinske crpke, aerodrome), mjesta bez identiteta, ispražnjena od značenja. Zakoračili smo u eru u kojoj možemo otići bilo gdje, biti bilo tko i živjeti život kakav želimo. Ili je barem tako bilo sve donedavno, otkad, paradoksalno, više ne možemo otići nigdje. **A ne-mjesta smo zamijenili starim dobrim mjestima koja su dupkom ispunjena identitetima, osobnošću, mikro poviješću i - nama samima.** Ali iz tog sadašnjeg nigdje, kuda uopće možemo krenuti? Za čime tragamo? Kojim načinima osvajamo prostore i jesu li ti prostori kojima se okrećemo uvijek ipak samo naši, intimni? Jesu li bili takvi i prije ovog proljeća 2020. Sva ta pitanja o samoći, zajedništvu, javnome i intimnome, te novim i neistraženim umjetničkim horizontima, pala su mi na pamet promatrajući fotografije koje ćete i vi uskoro vidjeti. Njihov je autor poznati hrvatski fotograf John Pavlish. **Ova me izložba kada sam je pri put vidjela, još u radnoj verziji, podsjetila na kultnu knjigu staru preko 200 godina (iz 1794.) "Putovanje po mojoj sobi" Xaviera de Maistre,** a u kojoj se autor na neki način kreće, putuje i osvaja nova prostranstva nikada ne odlazeći iz svoje sobe. Baš kao i mi ovih dana.

Riječ je o paradoksu suvremenog doba, no njega smo osjećali i prije ove globalne karantene. Jer, vjerujem da smo se svi mnogo puta pitali je li se dogodilo išta izvan naših pametnih telefona i medija, jesmo li igdje bili ako to nismo i snimili, i postoji li ikakva stvarnost osim one medijski posredovane. **U tom virtualnom arhipelagu kojemu i sada svjedočimo, događa se neki novi život, interaktivne samoće, koje evo ponekad srećom dobivaju i svoj umjetničku formu kao što je ova jedinstvena izložba i ovo naše večerašnje okupljanje.** Tako da su sva lica, prostori i mjesta iz ove izložbe na neki način i javna, jer riječ je o našim najvećim glumačkim imenima, i istovremeno intimna, zatvorena, običnom promatraču nevidljiva. Život je stao u mjestu, doslovce. U mjestu s kojeg se u ovom trenutku nema kamo, osim okrenuti se prema samome sebi. S tim pitanjima razgovarat ćemo i onome što smo našli u trenutku kada smo se okrenuli samima sebi. **Jesmo li si najbolji prijatelji ili dosadni neprijatelji? Mučimo li se mentalnim pritiscima i kada oko nas nema nikoga osim nas samih tko bi nas mogao činiti uznemirenim? Jesmo li si na ovom pustom otoku - najbolje ili najgore društvo? I je li vrijeme koje pred sobom imamo predragocjeno da bismo ga besramno razbacivali - ne radeći ništa?**